

Ми славимо, величаємо, любимо та поклоняємося Всемогутньому, Святому, Триєдиному Богу, † Отцю, Сину та Святому Духу, тепер і завжди і на віки віків.

Мене, Б., Бог навчив, що той, хто щиро прагне виконати Його Святу Волю, раз по раз відчуває Його благодать, любов і радість. Святий Бог допомагає у добрих справах і просвічує людину на добро та на добрі молитви, які Він — якщо це Його Свята Воля — вкладає в серце.

Людина, яка не докладає щоденних зусиль і не бажає від щирого серця виконувати Святу Волю Бога, за моїм досвідом, раз у раз потраплятиме у своєрідну духовну темряву. Навіть якщо вона прагне бути доброю християнкою, диявол може впливати на неї хибними думками, словами та вчинками й відвертати її від добра.

Я сама неодноразово переживала це протягом останніх років, коли ми з Юліаною Еберт писали молитви у Святому Дусі.

Коли я вірно й сумлінно намагалася протягом тижня виконувати Волю Святого Бога, я мала змогу відчути, що Бог у Святому Дусі діяв у мені й давав мені слова.

Натомість, коли я, наприклад, хоч раз у повсякденному житті «проводив у життя» свою власну волю і робив те, чого сам хотів, після цього я відчував щось на зразок духовного затьмарення та розгубленості.

Спаситель сказав Юліані, хоча я ніколи про це не запитував, що я закрит перед Ним своє серце. Юліана також кілька разів у Святому Дусі казала мені, що я закрит своє серце перед Святим Богом.

Раніше я завжди дивувався з цього, бо не розумів, як взагалі можна «закрити своє серце перед Богом».

Ця істина стосується й священників: якщо вони не прагнуть цього день і ніч і не моляться про те, щоб милостивий Бог допоміг їм і дарував благодать виконувати Його волю, вони можуть потрапити в духовну темряву і — навіть якщо вони й надалі цього прагнуть — мати труднощі з розпізнаванням і виконанням Божої волі.

Це усвідомлення та досвід, які, на моє переконання, мають велике значення для всіх людей. Тому я записую це тут, бо сам часто стикався з цим.

На жаль, священники мало проповідують про це, хоча ця тема є такою важливою.

Навіть якщо через легковажність, неуважність чи лінощі людина не зовсім слухає Господа або слухає лише «іноді, коли їй це зручно», хоче виконувати Його волю, людина може стати духовно засліпленою та збентеженою, навіть якщо згодом вона знову захоче щиро виконувати волю Божу.

Може знадобитися певний час, поки людина після щирого каяття та навернення знову чіткіше розпізнає та усвідомлює, чого від неї бажає Всемогутній, Святий, Триєдиний Бог — Отець, Син і Святий Дух.

Це також належить до дару розрізнення духів.

Цього дару людина має смиренно просити у Бога й щодня щиро, вірно та сумлінно прагнути виконувати волю Всемогутнього Бога .

Це не провина Бога, якщо Він, здавалося б, нічого нам не «каже», якщо Він не надихає нас думками або ми не можемо розпізнати поради Святого Духа. Натомість людина повинна знову і знову досліджувати власне серце та запитувати себе, чи справді вона відкрилася Богові.

Я носив у серці бажання записати це усвідомлення, бо вважаю його дуже, дуже важливим, особливо для кандидатів у священники.

Якщо священник хоче виконувати волю Святого Бога — а він повинен бажати цього від щирого серця — він повинен докладати зусиль і знову й знову запитувати Святого Бога в молитві, якою є Його Свята Воля. А коли священник уже ухвалив рішення, він повинен ще раз смиренно запитати Бога, чи відповідає це рішення Його Волі.

У щоденній молитві ніколи не повинно бракувати прохання про цей важливий дар.

Диявол може дуже швидко втрутитися. З мого досвіду, навіть найменша неуважність чи нерішучість може призвести до того, що людина буде збита з пантелику, спокушена, засліплена чи піддана впливу, і через це зазнає шкоди або ослабне. Тоді людина може більше не відчувати себе здатною щось змінити; це може відчуватися як певна втома та виснаження.

Якщо людина в чомусь поступається дияволу і нав'язує свою волю всупереч волі Божій, вона може раз по раз зазнавати спокус саме в цій справі — навіть тоді, коли вважає, що робить щось добре.

Без Божої волі будь-яка справа, зрештою, не принесе справжнього добра, особливо якщо людина робить щось заради того, щоб отримати похвалу чи визнання від інших людей.

Усе має робитися в Бозі й з Богом.

Інакше людина може закрити своє серце, навіть якщо вона цього зовсім не хоче свідомо.

Тому дуже важливо замислитися над цим і перевірити, як втілити це усвідомлення у повсякденному житті: у молитві, на роботі, а також у вільний час.

Усе на найвищу славу

Всемогутнього, Святого, Трисидного Бога. Амінь.

www.gnadenvolle-gebete.de

Бернхард, Самуель